עת"מ 25 / 05 / _____

בית המשפט המחוזי תל אביב
בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

המועד האחרון להגשת עתירה: 20.5.2026

העותר: גיא זומר, ת.ז. [redacted]
[redacted]
טלפון: 054-7650202
דוא"ל zomerg@gmail.com

נגד

המשיבים:
1. הילה אדמסו, הממונה על חופש המידע במרכז למיפוי ישראל
2. חגי רונן, מנכ"ל המרכז למיפוי ישראל
3. המרכז למיפוי ישראל

רחוב לינקולן 1, תל-אביב-יפו, ת"ד 14171 מיקוד 6522034
כולם באמצעות פרקליטות מחוז ת"א אזרחי, דרך מנחם בגין 154, ת"א
באמצעות דוא"ל: ez_tel-aviv@justice.gov.il, פקס: 02-6468005

<u>עתירה מנהלית</u>

על פי חוק חופש המידע, תשנ"ח-1998

מוגשת בזאת עתירה מנהלית לפי חוק חופש המידע, תשנ"ח-1998 (להלן: "החוק") ובה מתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים, ובכלל זה הממונה על חופש המידע במרכז למיפוי ישראל, למסור מידע שעניינו מכירת מידע ציבורי על ידי המרכז למיפוי ישראל. העתירה מוגשת לפי פריט מספר 2 לתוספת הראשונה לחוק בתי משפט לענינים מינהליים, תש"ס-2000. סכום אגרה לפי פריט 20 לתוספת לתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז-2007 הוא 2,273 ש"ח.

יצוין כי בעניין בקשה זו הוגשה עתירה קודמת עת"מ 55060-09-25 **זומר נ' אדמסו ואח'**, אשר עסקה באי מתן מענה לבקשה, וכי המענה כנגדו מוגשת עתירה זו, ניתן בעקבותיה.

כמו כן, בין הצדדים עתירה נוספת שאינה נוגעת לתוכנו של הליך זה, עת"מ 30638-12-25 **זומר נ' אדמסו ואח'**.

<u>הצדדים</u>

1. העותר הינו פעיל חברתי הפועל לקידום מנהל תקין ושקיפות בגופים ציבוריים. העותר ממייסדי עמותת התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) אשר שמה לה למטרה להסיר חסמים בגישה למידע ציבורי. בנוסף, פועל העותר לקידום יישום וציות להוראות החוק והדין בתחום השקיפות וחופש מידע.

2. המשיבה 1 היא הממונה על חופש המידע על פי סעיף 3 לחוק, שבחרה שלא למסור את המידע המבוקש. המשיב 2, הוא ראש הרשות הציבורית על פי סעיף 2 לחוק אשר מחזיק באחריות להתלנהלות משיבה 2, כמו גם אחראי לכל החלטה הניתנת לאחר יותר מ-60 ימים. המשיבה 3 היא יחידת סמך של משרד הבינוי והשיכון ומהווה רשות ציבורית כהגדרתה בחוק.

<u>החלק העובדתי</u>

3. עניינה של עתירה זו במדיניות המשיבים ביחס למאגרי מידע ציבוריים המצויים בידי המרכז למיפוי ישראל, ובפרט במדיניות מסחור המידע הציבורי, מנגנוני התמחור שהמשיבים מפעילים ביחס למידע זה, והסתרת מידע הנוגע למכירתו לציבור.

4. ביום 27.7.2016 פורסם דוח הצוות הבין משרדי להנגשת מאגרי מידע ממשלתיים (נספח א), אשר קבע כי הנגשת מאגרי מידע ממשלתיים נועדה לקדם חדשנות, שקיפות, צמיחה כלכלית וייעול עבודת הממשלה. במסגרת הדוח הודגש כי יש לפעול לפתיחת מאגרי המידע לציבור הרחב, תוך דגש על נגישות טכנולוגית, ממשקי API ושימוש חופשי במידע. עוד עלה מן הדוח כי אגף החשב הכללי תמך בהנגשת המאגרים ואף הסכים לשימוש חופשי בהם ללא מגבלות קניין רוחני או גביית תמלוגים.

5. בהמשך לכך, ביום 30.8.2016 התקבלה החלטת ממשלה 1933 (נספח ב), אשר אימצה את עיקרי המלצות הדוח וקבעה כי על משרדי הממשלה ויחידות הסמך, ובכלל זה המשיבה 3, להנגיש לציבור עד לשנת 2022 את כלל מאגרי המידע שברשותם, למעט מידע שקיימת מניעה בדין לפרסמו.

6. לטענת העותר, בפועל פעלו המשיבים באופן הפוך לחלוטין למדיניות הממשלה. במקום להנגיש את מאגרי המידע הציבוריים, הקימו המשיבים מנגנון מסחור למידע ציבורי, במסגרתו נמכרים מאגרי מידע ממשלתיים לציבור בתמורה לסכומים משמעותיים, לעיתים לאחר משא ומתן פרטני, ללא מנגנון תמחור ברור, סדור או שוויוני.

7. כך למשל, במסגרת פגישה שקיים העותר עם מר אלעד אסרף, מנהל המכירות של המשיבה 3, הובהר לעותר כי מחיר המידע תלוי בזהות הלקוח ובאופי השימוש המבוקש. מר אסרף מסר לעותר כי שימוש "מסחרי" במידע עשוי להביא לניהול משא ומתן פרטני ולקביעת מחיר שונה עבור אותו מוצר מידע עצמו. גם קטלוג המוצרים של המשיבים (נספח ג) מלמד כי לצד מחירי מדף מופיע מנגנון מובנה להגשת בקשה לקבלת "הצעת

מחיר", באופן המלמד כי המחירים בפועל אינם אחידים ואינם נקבעים לפי קריטריונים שקופים.

8. על רקע מדיניות זו, פרסמה העמותה של העותר ביום 20.11.2024 מאגר כתובות וקואורדינטות של מבנים בישראל, אשר נאסף מאתרי המשיבים, וזאת לשימוש חופשי של הציבור. מאגר זה פורסם כדין, מבלי שיש למשיבים כל זכות יוצרים בו. זמן קצר לאחר מכן התקבלה אצל העמותה פנייה טלפונית מצד שלישי, אשר הזדהה כנציג המרכז למיפוי ישראל, וטען כי מדובר ב"עבירה משפטית", תוך דרישה להסיר את הפרסום ואיום כי אם הדבר לא ייעשה, המשיבים "ייאלצו להתקדם באמצעים משפטיים".

9. בהמשך, ביום 12.12.2025, נשלח לעותר ולעמותה מכתב התראה מטעם היחידה הארצית לאכיפה אזרחית בפרקליטות המדינה (נספח ד), ובו נטען כי פרסום המידע עולה כדי שימוש שלא כדין במידע של המשיבים. במסגרת מכתב זה נטען כי עלות רישיון מסחרי לשימוש בשכבת הכתובות עומדת על סך של 100,000 יורו.

10. אלא שבהמשך התברר לעותר כי ביחס לאותו מאגר מידע עצמו הוצגו מחירים שונים לחלוטין, באופן המעורר שאלות כבדות משקל באשר לתקינות מנגנון התמחור של המשיבים. כך: לפי קטלוג המוצרים של המשיבים, מחירו של "מאגר נקודות כתובת מורחב" בכיסוי ארצי עומד על 70,000 ש"ח; במסגרת הצעת מחיר שנמסרה לעותר ביחס ל"גזטיר הנכסים", שהוא למעשה מוצר מקביל או זהה מבחינה מהותית, ננקב מחיר של 150,000 ש"ח; בפרוטוקול ועדת מחירים מיום 3.1.2022 התברר כי מחיר אותו מוצר עצמו הועמד על 20,000 ש"ח בלבד; בעוד שבמכתב ההתראה מטעם המדינה נטען כאמור כי מחיר רישיון מסחרי עומד על 100,000 יורו.

11. יתרה מכך, מן המידע שנמסר לעותר עולה כי בפועל כלל לא קיים מנגנון סדור, שקוף ומוסדר לקביעת מחירי המידע אצל המשיבים. מחד גיסא, המשיבים טענו כי המחירים נקבעים על ידי ועדת מחירים; מאידך גיסא, בפועל הוצגו לעותר מחירים שונים לחלוטין מאלו המופיעים בפרוטוקולי הוועדה, לרבות מחירים שנקבעו במסגרת משא ומתן פרטני. בנוסף, המשיבים עצמם מסרו לעותר כי כלל לא קיים נוהל פנימי המסדיר את אופן קביעת המחירים.

12. על רקע כל אלה, ובמטרה לבחון את חוקיות מדיניות התמחור, ההתקשרויות ומסחור המידע הציבורי בידי המשיבים, הגיש העותר ביום 22.4.2025 שתי בקשות מידע לפי חוק חופש המידע, תשנ"ח-1998, בצירוף תשלום אגרה כדין (נספח ה).

13. בקשות המידע עסקו, בעיקרן, בארבעה נושאים מרכזיים:

    13.1. כלל החלטות ועדת המחירים של המשיבים;

    13.2. פירוט עסקאות למכירת מידע, ובכלל זה זהות רוכשי מידע בעסקאות משמעותיות ותכולת העסקאות;

13.3. מספרי חשבוניות או קבלות של עסקאות המכירה;

13.4. ורשימת שכבות המידע המצויות באתר GOVMAP ואשר אינן מונגשות לציבור באופן מלא.

14. המידע התבקש הן בשל אינטרס ציבורי ראשון במעלה בפיקוח על אופן השימוש במידע ציבורי, והן בשל אינטרס אישי של העותר לבחון את חוקיות מדיניות הגבייה והתמחור של המשיבים ולשקול נקיטת הליכים משפטיים נוספים בעניין.

15. ביום 27.4.2025 אישרה המשיבה 1 את קבלת הבקשות. בהמשך, ביום 21.5.2025, ביקשה המשיבה 1 לצמצם את היקף הבקשות בטענה כי הטיפול בהן מחייב הקצאת משאבים בלתי סבירה. העותר דחה עמדה זו והבהיר כי מדובר במידע המצוי בליבת פעילות המשיבים ואשר אמור להיות נגיש וזמין לשליפה.

16. חרף חלוף המועדים הקבועים בחוק, המשיבים לא מסרו החלטה כדין בבקשות. רק לאחר התראות חוזרות מצד העותר נמסר ביום 22.6.2025 מענה חלקי ביותר (נספח ו), אשר לא כלל החלטה מלאה ביחס למרבית פריטי המידע שהתבקשו. גם לאחר פניות נוספות מצד העותר, המשיבים לא מסרו החלטה מסודרת ומנומקת כנדרש בחוק. כך למשל, נמסרו מספר פרוטוקולים של ועדת המחירים, אך המשיבים לא הבהירו האם מדובר בכלל הפרוטוקולים המצויים בידיהם, עניין שלימים התברר כי לא היה נכון.

17. נוכח הימנעות המשיבים ממתן החלטה כדין, הגיש העותר ביום 18.9.2025 עתירת אי מתן מענה, עת"מ 55060-09-25 **זומר נ' אדמסו ואח'**. במסגרת ההליך התחייבו המשיבים למסור התייחסות מפורטת לסוגיות שנותרו במחלוקת, ובכלל זה פרוטוקולי ועדת המחירים, זהות רוכשי המידע, פירוט עסקאות המכירה, רשימת שכבות המידע באתר GOVMAP ומשמעות מספרי העסקאות שנמסרו לעותר.

18. בעקבות הגשת העתירה ניתן מענה נוסף ביום 7.1.2026 (נספח ז) אשר שוב, היה חלקי ביותר וחייב המשיך התדיינות משפטית בעתירת אי מתן מענה

19. רק ביום 25.2.2026, חודשים רבים לאחר הגשת בקשות המידע המקוריות, נמסר מענה משלים מטעם המשיבים (נספח ח). במסגרת מענה זה טענו המשיבים, לראשונה באופן מפורש, כי חלק ניכר מן המידע המבוקש חוסה תחת סוד מסחרי לפי סעיף 9(ב)(6) לחוק חופש המידע. כך סירבו המשיבים למסור את פרוטוקולי ועדת המחירים במלואם, את זהות רוכשי המידע ואת פירוט העסקאות. בנוסף, נמסרה רשימה חלקית בלבד של שכבות המידע באתר GOVMAP, בעוד שלגבי מספרי החשבוניות או הקבלות כלל לא ניתנה החלטה של ממש.

20. ביום 25.4.2026 שלח העותר הודעת מיצוי הליכים מפורטת למשיבים (נספח ט), במסגרתה עמד על הסתירות המהותיות בגרסאות המשיבים, על הפערים הקיצוניים

בתמחור אותו מידע עצמו, ועל היעדרו של מנגנון תמחור סדור ושקוף. בנוסף, העותר עמד על השימוש הגורף והבלתי מנומק בטענות "סוד מסחרי" ביחס למידע ציבורי הנוגע למכירת מאגרי מידע ממשלתיים. במסגרת ההודעה ניתנה למשיבים הזדמנות נוספת להשלים את המענה בתוך 14 ימים טרם הגשת עתירה זו. המשיבים בחרו שלא להשיב כלל.

21. לפיכך ולמען הסדר הטוב, וכדי למקד את המחלוקת, יוצג מהו המידע שהתבקש, וכנגד ההחלטה או אי ההחלטה בו משיג העותר במסגרת עתירה זו:
    21.1. חיסיון פרוטוקולי ועדת המחירים - נטען לסוד מסחרי
    21.2. זהות הלקוחות בעסקאות מעל 100 אש"ח ופירוט תכולת העסקאות - נטען לסוד מסחרי
    21.3. מספרי חשבונית או קבלות של כלל העסקאות - הוחלט שלא להתייחס
    21.4. רשימה של מאגרי מידע באתר GOVMAP - נמסר מידע חלקי בלבד

<u>הטענות המשפטיות</u>

22. כהקדמה להצגת הטענות המשפטיות, יובהר כי ביחס לפרוטוקולי ועדת המחירים, רשימת הלקוחות ופירוט תכולת המוצרים שנמכרו, ביחס לעסקאות בסכום של 100 אש"ח ומעלה, דחו המשיבים את בקשת המידע בטענה לסוד מסחרי.

23. ביחס למספרי חשבונית או קבלה של כלל העסקאות, הרי שהמשיבים לא מצאו לנכון מעולם להתייחס לפער זה, והוא בבחינת **<u>העדר החלטה בעניין, ומשכך ברי כי לפי סעיף 7 עליהם להשיב</u>**.

24. לגבי שכבות אתר GOVMAP, הרי שלכאורה נמסרה החלטה במסגרתה הוחלט למסור מידע זה, אלא שבפועל, בדיקה אלמנטרית של אתר GOVMAP מגלה כי המידע שנמסר הוא חלקי ביותר.

סוד מסחרי

25. המשיבים טוענים כי מידע הנוגע לתיאור המוצר, זהות הלקוח ולפרוטוקולי ועדת המחירים, חוסה תחת ההגנה הקבועה בסעיף 9(ב)(6) לחוק חופש המידע. טענה זו דינה להידחות.

26. סעיף 9(ב)(6) לחוק אינו מעניק הגנה אוטומטית לכל מידע בעל זיקה כלכלית או מסחרית. המחוקק קבע תנאי מחמיר ולפיו נדרש להראות כי גילוי המידע "עלול לפגוע פגיעה ממשית" בערכו של המידע או באינטרס מסחרי או מקצועי.

27. בעניין עע"מ 10845/06 **שידורי קשת בע"מ נ' הרשות השניה לטלוויזיה ורדיו** קבע בית המשפט העליון כי עוצמת ההגנה על מידע מסחרי תלויה, בין היתר, במידת מרכזיותו של

המידע בליבת הפעילות העסקית ובהיקף ההשקעה שהושקעה בפיתוחו או ביצירתו מצד בעל הסוד (קריא הלקוח ולא הרשות).

28. ברור מאליו כי בעניינו, כאשר מדובר על טענת סוד מסחרי של גוף הבוחר להתקשר עם רשות ציבורית לצורך רכישת מידע ציבורי השייך לציבור, הרי שאין בעצם רכישת המידע כל מרכזיות בליבת פעילותו העסקית של אותו גוף מתקשר.

29. באופן דומה, בעניין עת"מ 49820-09-12 **הנתיב המהיר בע"מ נ' כביש חוצה ישראל בע"מ** הבהיר בית המשפט כי אין די בהעלאת טענה כללית בדבר "נזק בלתי הפיך", אלא נדרש פירוט קונקרטי ומשכנע בדבר הפגיעה הצפויה. בית המשפט דחה שם טענות סוד מסחרי לאחר שקבע כי העותרות (כצד שלישי לבקשת המידע) כלל לא הבהירו מהי אותה פגיעה ממשית הנטענת.

30. יישום מבחנים אלה לענייננו מוביל למסקנה ברורה כי המשיבים אינם עומדים בדרישות הסעיף. המשיבים לא הציגו כל תשתית המלמדת כיצד חשיפת המידע על המוצרים או זהות הקונים, קל וחומר פרוטוקולי ועדת המחירים, תפגע פגיעה ממשית באינטרס כלכלי מוגן של צד שלישי. לא הוצגה כל חוות דעת, לא הוצג ניתוח שוק, לא הוצג מתחרה קונקרטי ולא הוצג כל הסבר כיצד חשיפת המחירים תפגע בפעילות המשיבים.

31. זאת ועוד, עסקינן במידע שמקורו בפעילות שלטונית ובמאגרי מידע ציבוריים השייכים לציבור, אשר נוצרו ומוחזקים מכוח סמכות ציבורית ובמימון ציבורי. מדובר במידע אשר החלטת הממשלה 1933 והדוח הבין משרדי ביקשו להפוך לנגיש ופתוח לציבור, ולא במוצר פרטי שפותח בשוק החופשי תוך השקעה עסקית עצמאית.

32. בפסיקה נקבע באופן עקבי כי מחירו של מוצר, שירות או התקשרות ציבורית אינו נהנה, ככלל, מהגנת הסוד המסחרי. בעניין עת"מ (ת"א) 1440/08 **נור חומרי ניקוי שיווק והפצה בע"מ נ' משרד הביטחון** קבע בית המשפט באופן חד משמעי כי:

> "מחירו הסופי של פריט אינו יכול לחסות, ככלל, תחת צל התיבה 'סוד מסחרי'"...
> "הסתרת המחיר הסופי הינה בבחינת עלטת המכרז והסתרתו מעיני הציבור".

33. בית המשפט הדגיש כי שקיפות המחירים היא תנאי בסיסי לפיקוח ציבורי, לשמירה על תקינות פעולת הרשות ולקיומה של תחרות הוגנת. עוד נקבע כי הנטל להוכחת קיומו של סוד מסחרי מוטל על הטוען לחיסיון, וכי יש לפרש חריג זה בצמצום.

34. דברים דומים נקבעו גם בעניין עת"מ 1550-02-18 **רשת שוקן בע"מ נ' ההתאחדות לכדורגל בישראל ואח'**, שם עמד בית המשפט בהרחבה על כך שטענות בדבר "סוד מסחרי" במסגרת חוק חופש המידע מחייבות תשתית קונקרטית ומפורטת, וכי אין די בהעלאת טענות כלליות וסתמיות בדבר פגיעה אפשרית. עוד הדגיש בית המשפט את החשיבות

המוגברת של עקרון השקיפות מקום שבו עסקינן בגוף בעל מאפיינים ציבוריים ובמידע בעל השלכה ציבורית רחבה.

35. הדברים יפים לענייננו מקל וחומר. אם במכרז מסחרי רגיל, ואף ביחס להסכמים מסחריים של גוף בעל מאפיינים ציבוריים, נקבע כי מחיר אינו נהנה ככלל מחיסיון, הרי שבענייננו מדובר במחירי מידע ציבורי אשר המדינה עצמה קיבלה החלטה אסטרטגית להנגיש לציבור. ממילא אין כל אפשרות לטעון כי עצם המחיר שבו בוחרת רשות ציבורית למכור מידע ציבורי הוא בגדר סוד מסחרי.

36. החשיבות הציבורית של שקיפות המחירים בענייננו אף גבוהה יותר, שכן החומר שנמסר לעותר מלמד כי ביחס לאותו מאגר מידע עצמו נקבעו מחירים שונים לחלוטין, ללא כל קריטריונים ברורים, ובפערים דרמטיים של עשרות ומאות אחוזים. בנסיבות אלה, הסתרת מנגנון התמחור אינה מגנה על אינטרס מסחרי לגיטימי אלא מונעת ביקורת ציבורית ומשפטית על אופן הפעלת הסמכות.

37. בעניין ע"א 6576/01 **החברה לייזום מיסודה של סי.פי.אם בע"מ נ' לירן** קבע בית המשפט העליון כי מידע הנוגע להתקשרויות של רשות ציבורית הוא מידע בעל אופי ציבורי מובהק, וכי גוף הבוחר להתקשר עם המדינה עושה כן מתוך ידיעה כי המידע עשוי להיות חשוף לעיון הציבור.

38. כך קבע בית המשפט: "בחתימתה על חוזה כזה פועלת הרשות כשלוחתו של הציבור, ובהיעדר טעמים מיוחדים שבכוחם להצדיק מסקנה אחרת זכאי הציבור - וזכאי כל אחד מיחידיו - לדעת מה הם תנאי ההתקשרות וכיצד הללו מבוצעים", וכן כי "גוף עסקי הבוחר להתקשר עם הרשות רואים בו כיודע ומסכים כי ... המידע הכרוך בהתקשרותו פתוח לעיונו של הציבור." (פס' 6 לפסק הדין של כב' השו' מצא)

39. היגיון זה חל בענייננו ביתר שאת. המשיבים אינם פועלים בשוק פרטי רגיל אלא מחזיקים במונופול מוחלט על מאגרי מידע לאומיים, אשר נוצרו מכוח פעילות שלטונית ומתוקצבים מכספי ציבור. לפיכך, מנגנוני התמחור, רישיונות השימוש והחלטות ועדת המחירים אינם מידע עסקי פרטי, אלא מידע ציבורי מובהק הנוגע לאופן הפעלת סמכות שלטונית וניהול משאב ציבורי.

40. בפסיקה נקבע כי מידע לא יוכר כסוד מסחרי מקום שבו בעל המידע לא נקט אמצעים ממשיים לשמירת סודיותו. בעניין עת"מ 38311-02-10 **אשכנזי זלצמן נ' חברת החשמל** אומצו מבחניו של המלומד עומר דקל בספרו "**מכרזים**" (2004), ולפיהם על הטוען לסוד מסחרי להראות, בין היתר:

40.1. כי המידע אינו מצוי בידיעת המתחרים;

40.2. כי נעשו מאמצים ממשיים לשומרו בסוד;

40.3. כי חשיפתו עלולה לפגוע באינטרס כלכלי ממשי.

41. גם מבחנים אלה אינם מתקיימים בענייננו.

42. ראשית, המשיבים עצמם פרסמו חלק מהמחירים והעבירו גרסאות שונות של מחירים לגורמים שונים. מחירים שונים של אותם מוצרים הופיעו בקטלוגים, בפרוטוקולים, בהצעות מחיר ובמכתבי ההתראה שנשלחו לעותר. בנוסף, המשיבים עצמם מנהלים משא ומתן פרטני עם לקוחות שונים ביחס למחירי המידע, באופן המלמד כי כלל לא מדובר במידע הנשמר בסוד באופן עקבי.

43. שנית, טענת הסודיות אינה מתיישבת עם החלטת ממשלה 1933, "שיפור העברת המידע הממשלתי והנגשת מאגרי מידע ממשלתיים לציבור", אשר קבעה כי על משרדי הממשלה ויחידות הסמך לפעול להנגשת מאגרי המידע הממשלתיים לציבור, לרבות באמצעות ממשקי API ותשתיות טכנולוגיות פתוחות. החלטה זו מבטאת מדיניות ממשלתית ברורה של פומביות והנגשה רחבה של מידע ציבורי. ממילא, מקום שבו המדינה עצמה קבעה כי מאגרי המידע אמורים להיות נגישים לציבור הרחב, לא יכולה להתקיים ציפייה לגיטימית של גורם פרטי להסתמך על "סודיות" הנובעת מרכישת מידע מאותם מאגרים ציבוריים.

44. במצב דברים זה, אין יסוד לטענה כי עסקינן במידע סודי אשר נשמר בקפדנות או כי המשיבים פעלו באופן עקבי לשמירת סודיותו. אדרבה, המדיניות הממשלתית, החלטות הממשלה והנהלים המחייבים את המשיבים כולם מבטאים מגמה הפוכה של שקיפות, פומביות והנגשת מידע לציבור של כל פעילות פיננסית בין גוף ציבורי וספק פרטי.

45. למעלה מן הדרוש יטען העותר, כי קביעת מחירי המידע על ידי המשיבים אינה פעולה מסחרית פרטית אלא הפעלת סמכות שלטונית הכפופה לכללי המשפט המינהלי, ובכלל זה עקרונות השוויון, הסבירות, ההגינות והשקיפות, תוך דגש על שימוש במשאב הנמצא בבעלות הציבור, וכי הרשות פועלת בו כנאמנה של הציבור, אשר לה אין כל בעלות במשאב זה כלל.

46. משכך, מחירי מאגרי המידע נדרשים להיקבע בהתאם לאמות מידה מקצועיות, סדורות ושוויוניות, אשר יחולו באופן אחיד על כלל הציבור. מציאות שבה אזרחים שונים מקבלים מחירים שונים עבור אותו מאגר מידע עצמו, בהתאם למשא ומתן פרטני, זהות הפונה או התרשמות סובייקטיבית של עובדי המשיבים, אינה מתיישבת עם חובותיה של רשות ציבורית במדינה דמוקרטית.

47. הפערים הקיצוניים שנחשפו ביחס למחירי אותו מוצר עצמו מלמדים על היעדר מנגנון תמחור סדור ושקוף, ופוגעים באופן ממשי בעיקרון השוויון, בהוגנות כלפי הציבור וביכולת לקיים ביקורת אפקטיבית על אופן הפעלת הסמכות בידי המשיבים.

תצהיר

אני הח"מ, גיא זומר, ת.ז. [redacted] לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזאת כדלקמן:

1. אני עושה תצהיר זה בתמיכה לעתירה, כמפורט בגוף העתירה.

2. אני מצהיר שכל העובדות המפורטות בעתירה הן אמת למעט היכן שצויין במפורש כי הדבר על על פי מיטב ידיעת העותר.

3. אני מצהיר כי הטענות המשפטיות המפורטות בעתירה הן אמת על פי הבנתי והעצות המשפטיות שקיבלתי.

4. זהו שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

גיא

גיא זומר

אימות

הנני מאשר בזה כי ביום 19/5/17 התייצב בפני, עו"ד שיר גימון, גיא זומר נושא ת.ז. [redacted] לאחר שהזהרתיו לומר אמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את אמיתות תצהירו לעיל וחתם עליו.

עירי מימון לגטאי, עו"ד
מ.ד. 52215
רח' ויטגל 2, רחובות.
טל' 0777900800 פקס' 08-8606007